

هوش مصنوعی

فصل ۲۶

کنیش‌گری: رباتیک

Acting: Robotics

کاظم فولادی قلعه

دانشکده مهندسی، دانشکدگان فارابی

دانشگاه تهران

<http://courses.fouladi.ir/ai>

هوش مصنوعی

کنشگری: رباتیک

۱

مقدمه

رباتیک

ROBOTICS

ربات‌ها عامل‌های فیزیکی هستند که کارها را از طریق دست‌کاری دنیای فیزیکی انجام می‌دهند.

اجزای ربات برای تعامل با محیط	
حسگرها <i>Sensors</i>	اثرگذارها <i>Effectors</i>
برای درک محیط	برای اعمال نیروهای فیزیکی به محیط
دوربین‌ها مادون قرمز فراصوت‌ها ژیروسکوپ‌ها شتاب‌سنج‌ها ...	پاهای چرخ‌ها مفصل‌ها چنگزندنهای ...

رباتیک

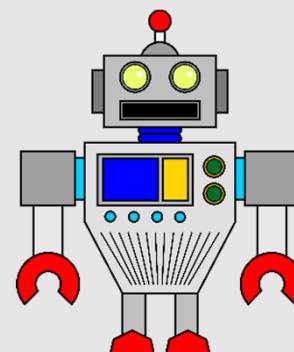
انواع ربات‌های امروزی

انواع ربات‌های امروزی

ربات‌های انسان‌نما *Humanoid Robots*

تقلید از فیزیک پیکره‌ی انسان

دشواری مسئله‌ی پایداری

ربات‌های متحرک *Mobile Robots*

توانایی حرکت در محیط خود

تحویل غذا در بیمارستان
جابجایی جعبه‌ها در اسکله
فیلمبرداری هوایی

حرکت = با چرخ، پا، بال، ...

وسیله‌ی نقلیه‌ی زمینی بدون سرنشین (ULV)
وسیله‌ی نقلیه‌بی هوایی بدون خلبان (UAV)
وسیله‌ی نقلیه‌ی زیردریایی خودمختار (AUV)
کاوشگرهای سیارات

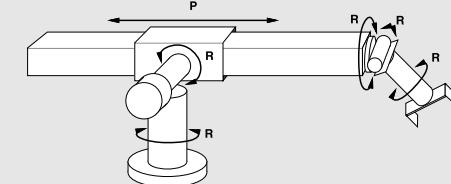

مانیپولاتورها *Manipulators*

ثابت شده در محل کارشان

خط تولید کارخانه
ایستگاه فضایی

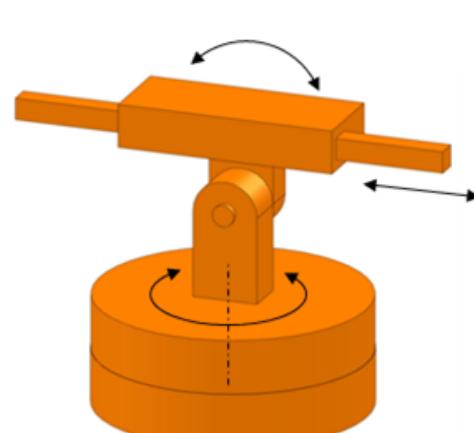
حرکت = از طریق زنجیره‌ی کاملی
از مفصل‌های کنترل‌پذیر

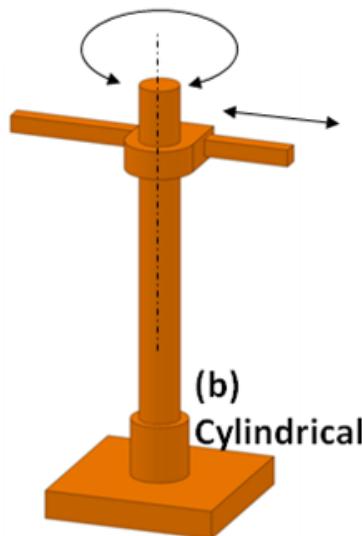
ربات‌ها

ربات‌های دست (مانیپولاتور) - بازوی رباتیکی

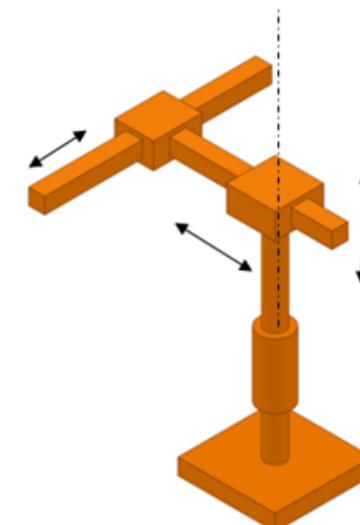
MANIPULATORS (ROBOTIC ARMS)

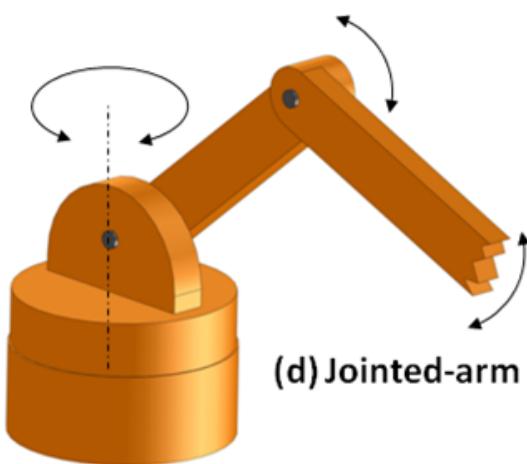
(a) Polar

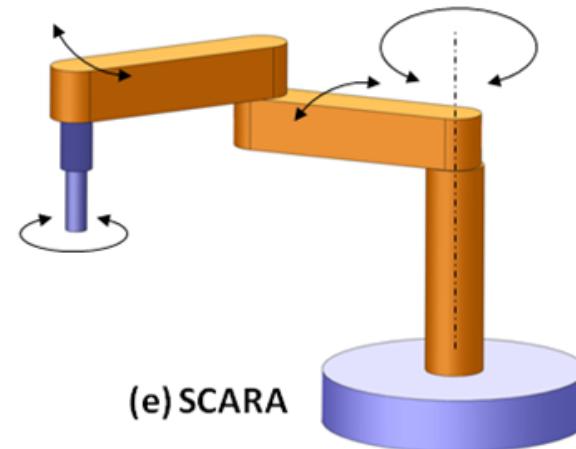
(b)
Cylindrical

(c) Cartesian

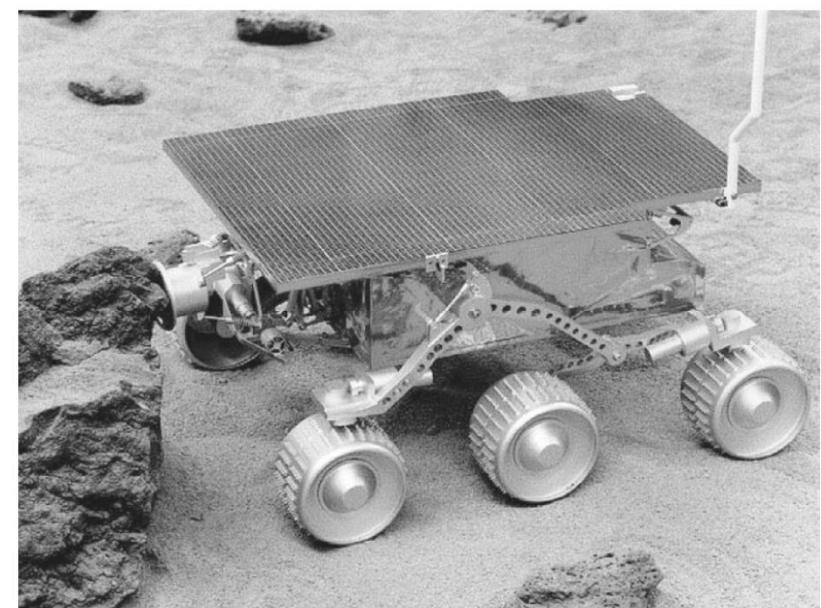
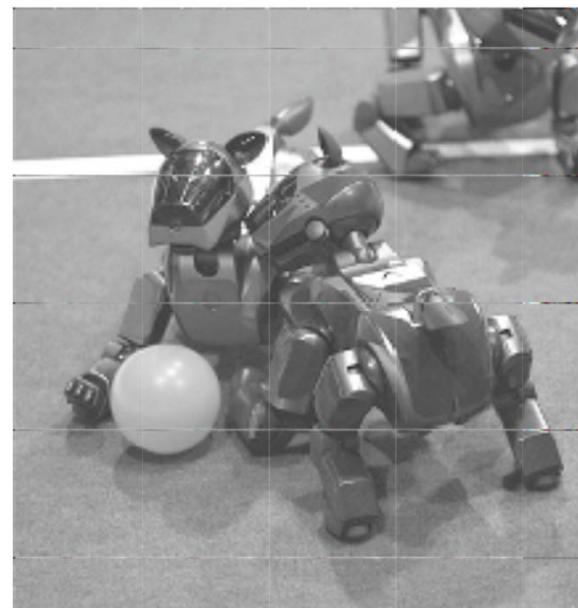
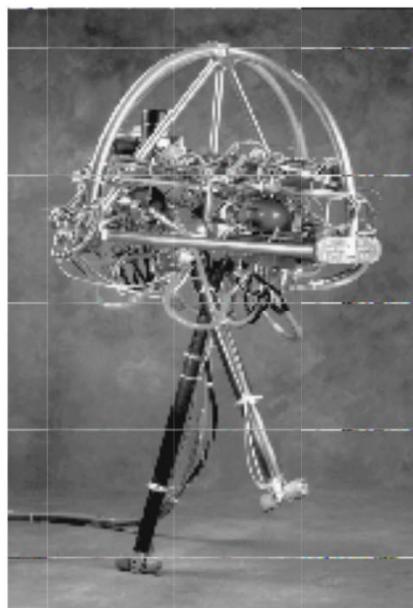
(d) Jointed-arm

(e) SCARA

ربات‌ها

ربات‌های متحرک

MOBILE ROBOTS

ربات‌ها

ربات‌های انسان‌نما

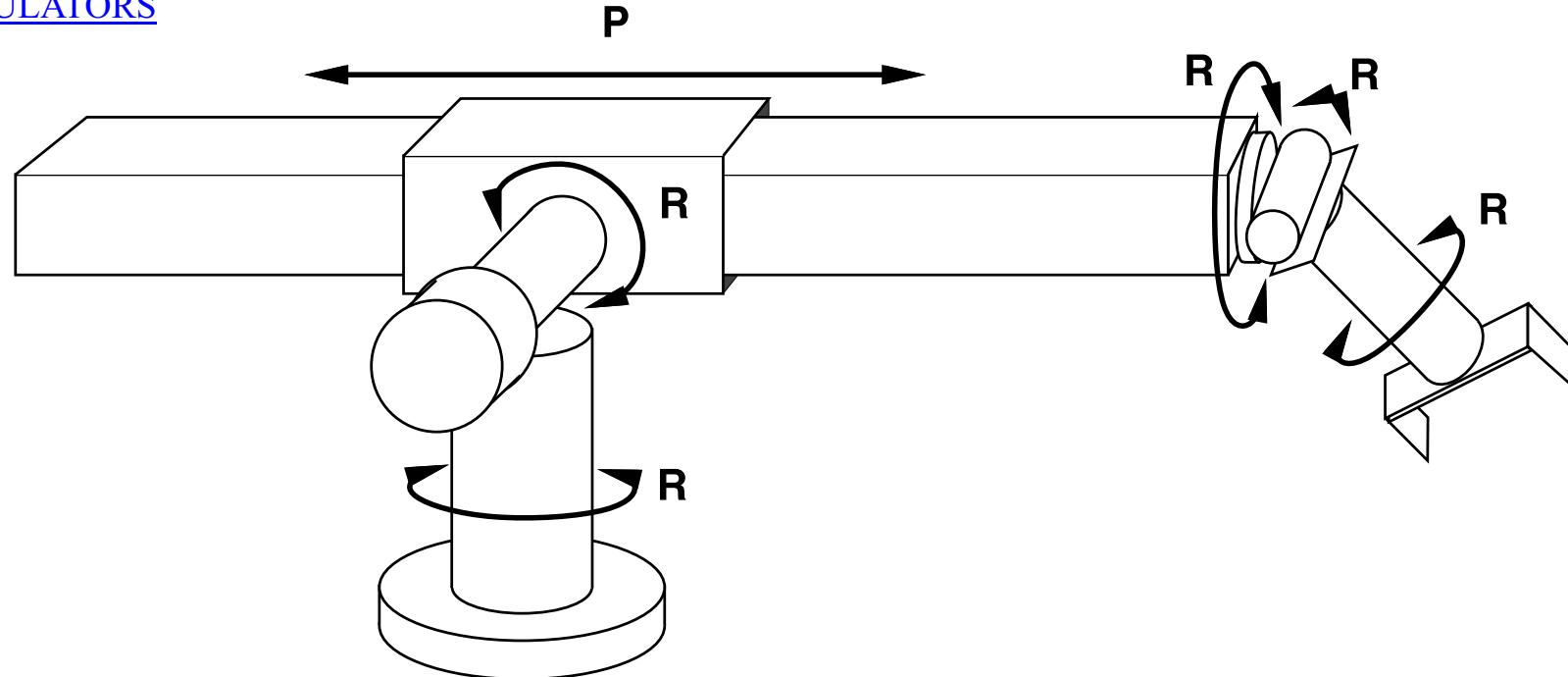
HUMANOID ROBOTS

مانیپولاتورها

بازوی رباتیکی - دست

MANIPULATORS

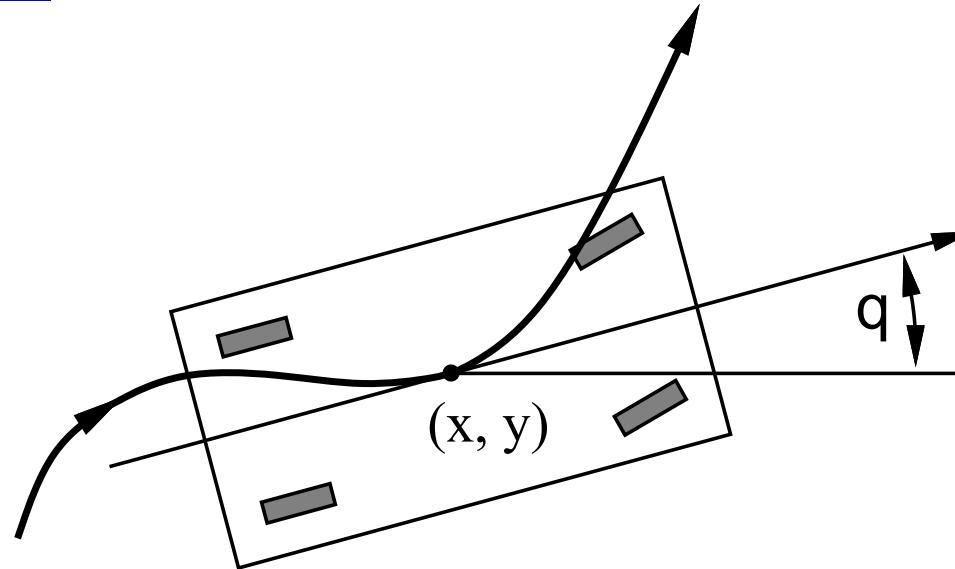
پیکربندی این ربات با ۶ عدد مشخص می‌شود $\Leftarrow$ ۶ درجه‌ی آزادی (Degree of freedom)

درجه‌ی آزادی، حداقل تعداد عدهای لازم برای تعیین موقعیت دلخواه اثرگذار نهایی end-effector است.

برای سیستم‌های دینامیکی، برای هر درجه‌ی آزادی، سرعت را هم اضافه می‌کنند.

ربات‌های غیرهولونومیکی

NON-HOLONOMIC ROBOTS

ربات‌هایی که تعداد درجات آزادی آنها بیشتر از تعداد متغیرهای کنترلی آنها است.

این ربات‌ها، در حالت کلی نمی‌توانند بین دو پیکربندی بی‌نهایت کوچک نزدیک گذر کنند
← جابجایی ربات روی هر مسیر دلخواهی لزوماً ممکن نیست.

مثال: خودرو سواری: درجه آزادی (۳)، تعداد متغیر کنترل (۲)

هوش مصنوعی

کنشگری: رباتیک

۳

سخت افزار
ربات

سخت افزار ربات

ROBOT HARDWARE

سخت افزار ربات				
بدنه‌ی مکانیکی <i>Mechanical Body</i>	منبع انرژی <i>Energy Resource</i>	پردازنده‌ها <i>Processors</i>	حسگرهای <i>Sensors</i>	اثرگذارها <i>Effectors</i>
قاب بدنه و اجزا	برای ایجاد حرکت اجرا	برای اجرای برنامه‌ی عامل	برای درک محیط	برای اعمال نیرو به محیط
تمام قسمت‌ها و اجزا روی بدنه‌ی مکانیکی ثبت می‌شوند	موتور الکتریکی به کاراندازی نیوماتیک به کاراندازی هیدرولیک ...	کامپیوتر رابطه‌ای دیجیتال مدارهای واسط مدارهای آنالوگ + شبکه‌ی بی‌سیم ...	دوربین‌ها مادون قرمز فراصوت‌ها ژیروسکوپ‌ها شتاپ‌سنجهای ...	پاهای چرخ‌ها مفصل‌ها چنگ‌زننده‌ها ...

موفقیت ربات‌های واقعی وابسته به طراحی حسگرهای و اثرگذارهای مناسب برای کنش است.

سخت افزار ربات

حسگرها

SENSORS

حسگرها <i>Sensors</i>	
حسگرهاي منفعل <i>Passive Sensors</i>	حسگرهاي فعال <i>Active Sensors</i>
سيگنال های تولید شده توسط سایر منابع را از محیط دریافت می کنند.	انرژی به محیط می فرستند و منتظر دریافت سیگنال برگشتی به حسگر
دوربین ها ناظران محیط	ردیاب صوتی (SONAR)

أنواع حسگرها		
حسگرهاي تحريك اجزا <i>Proprioceptive Sensors</i>	حسگرهاي تصوير <i>Image Sensors</i>	حسگرهاي بُرد ياب <i>Range Finder</i>
(برای آگاهی ربات از وضعیت خود) دیکدرهای شفت (مفاصل، چرخها) حسگرهای اینرسی حسگرهای نیرو حسگرهای گشتاور	دوربین ها (بصری، مادون قرمز)	ردیاب صوتی (زمینی / زیردریا) بردیاب لیزری رادار (هوایپیما) حسگر لمسی GPS

هوش مصنوعی

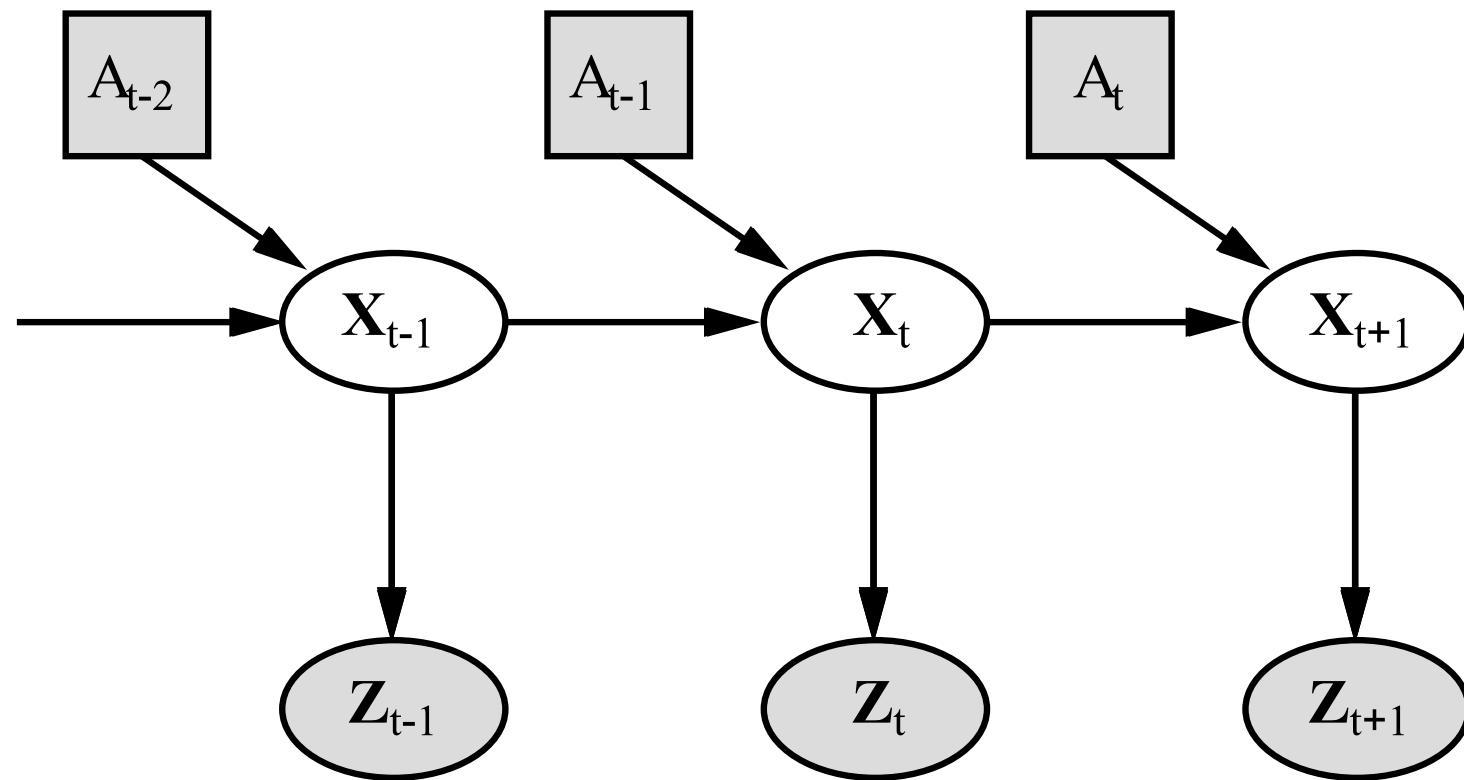
کنشگری: رباتیک

۳

ادران
رباتیکی

ادراک رباتیکی

ROBOTIC PERCEPTION

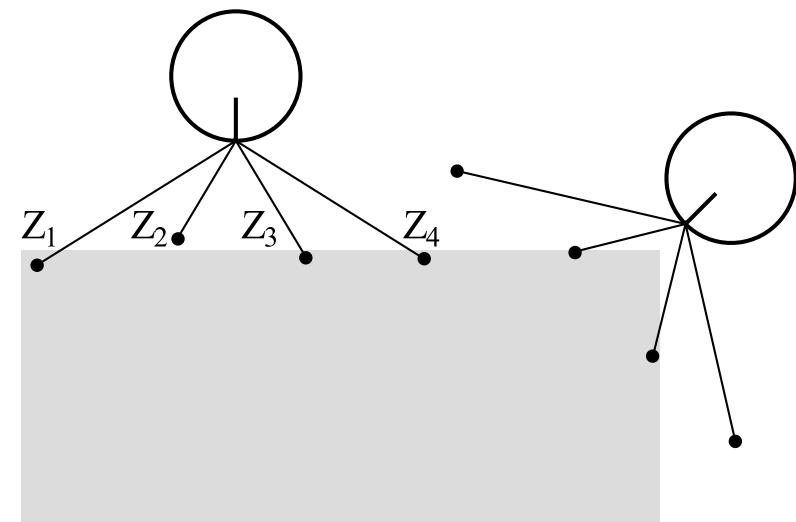
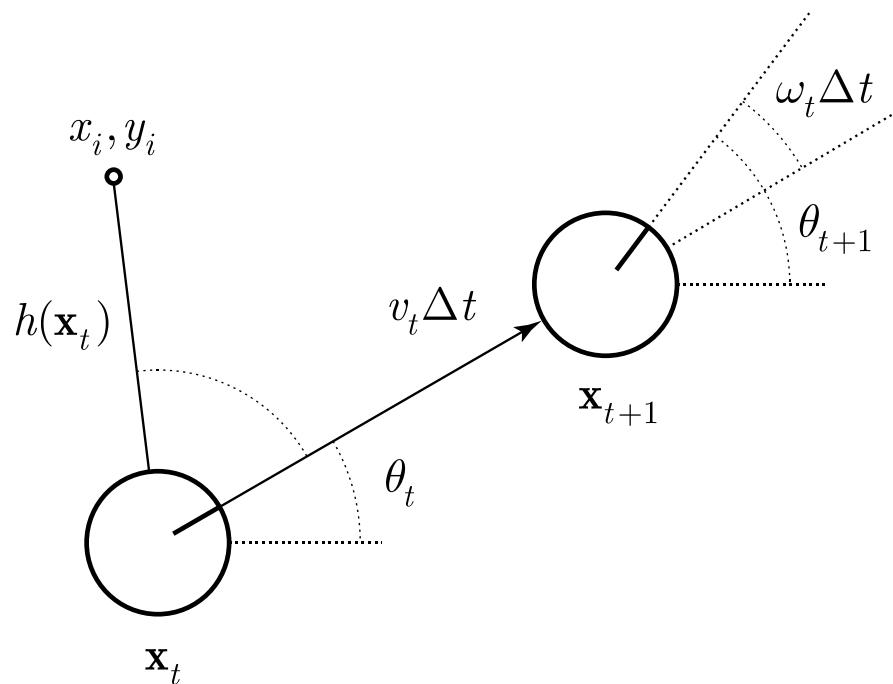
ادراک رباتیکی را می‌توان به عنوان استنتاج زمانی از دنباله‌ای از کنش‌ها و اندازه‌گیری‌ها در نظر گرفت که با شبکه‌ی بیزی پویای فوق نمایش داده شده است.

مکان یابی - من کجا هستم؟

LOCALIZATION—WHERE AM I?

محاسبه‌ی **مکان و جهت** فعلی (وضع: pose) با داشتن مشاهدات

مکان یابی
Localization

با فرض **نویز گاوی** در پیش‌بینی حرکت و اندازه‌گیری‌های حسگر برد

مکان‌یابی

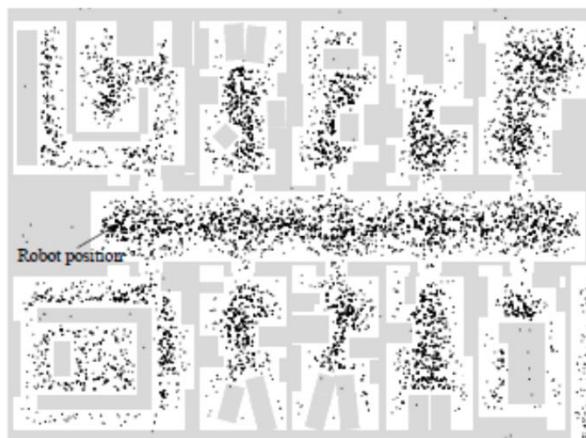
استفاده از فیلترینگ ذرات

LOCALIZATION: PARTICLE FILTERING

محاسبه‌ی مکان و جهت فعلی (وضع: pose) با داشتن مشاهدات

مکان‌یابی
Localization

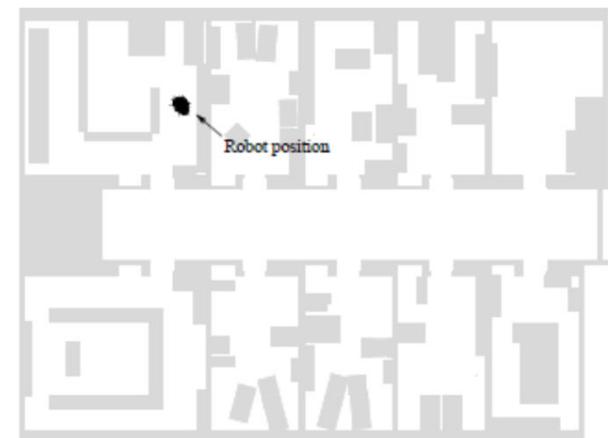
استفاده از فیلترینگ ذرات برای تولید تخمین مکان تقریبی
مکان‌یابی مونت‌کارلو

۱) عدم اطمینان اولیه و عمومی

۲) عدم اطمینان تقریباً دوچاله‌ی بعد از
جهت‌یابی در راهروی (متقارن)

۳) عدم اطمینان تکحالته‌ی پس از ورود
به یک اتاق مشخص

مکان‌یابی

استفاده از فیلتر کامل گسترش‌یافته

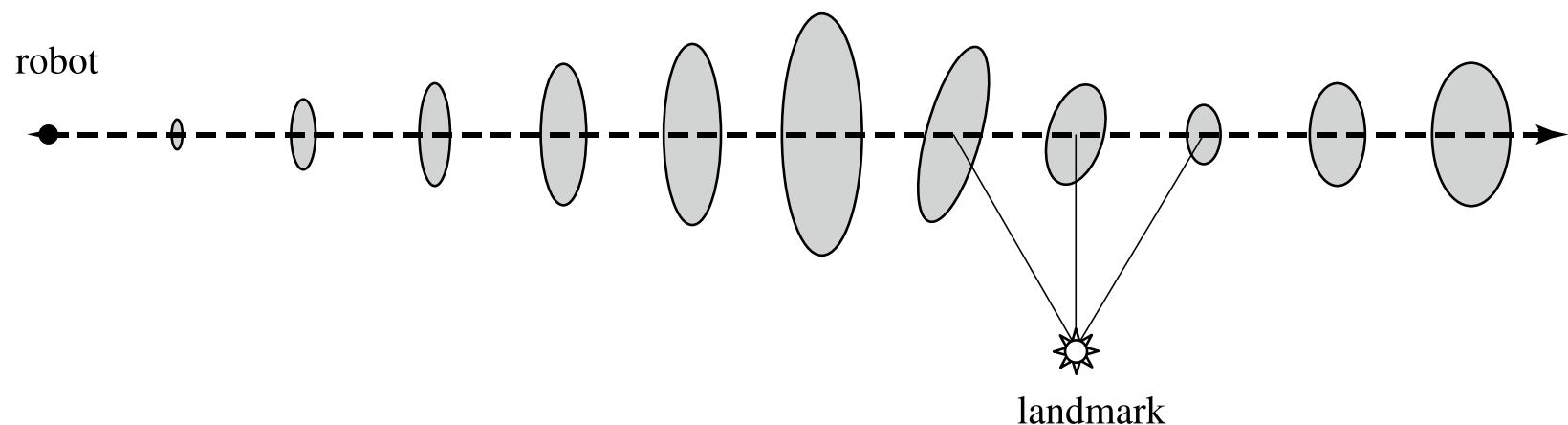
LOCALIZATION: EXTENDED KALMAN FILTER

محاسبه‌ی **مکان و جهت** فعلی (وضع: pose) با داشتن مشاهدات

مکان‌یابی
Localization

استفاده از فیلتر کالمن گسترش‌یافته برای موارد ساده:

حرکت ربات روی خط راست: با پیشروی ربات، عدم اطمینان به تدریج بیشتر می‌شود. با مشاهده‌ی یک علامت عدم اطمینان کاهش می‌یابد.

با فرض علامت‌های (landmarks) قابل شناسایی در غیراین صورت: احتمال پسین چندمی است.

نقشهبرداری

MAPPING

نقشهبرداری
Mapping

به دست آوردن توزیع مکان‌ها در محیط (نقشه‌ی محیط)

با داشتن وضع و علامت‌های مشاهده شده، توزیع **وضع** را به‌هنگام می‌کند.

مکان‌یابی

با داشتن وضع و علامت‌های مشاهده شده، توزیع **نقشه** را به‌هنگام می‌کند.

نقشهبرداری

نقشهبرداری و مکان‌یابی همزمان (Simultaneous Localization And Mapping)

SLAM

با داشتن وضع و علامت‌های مشاهده شده، توزیع وضع و نقشه را به‌هنگام می‌کند.

ربات نه تنها باید نقشه را ایجاد کند، بلکه این کار را باید بدون اطلاع از مکانش انجام دهد.

فرمول‌بندی احتمالاتی برای SLAM:

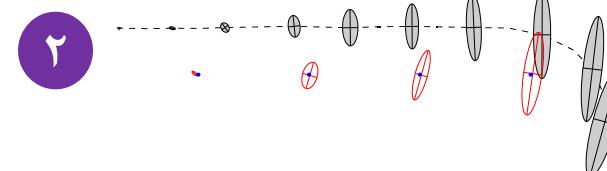
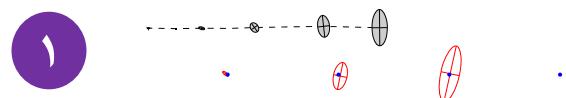
مکان‌های علامت $L_k, L_1, L_2, \dots$ را به بردار حالت اضافه کنید و مشابه مکان‌یابی ادامه بدهید.

نقشه‌برداری

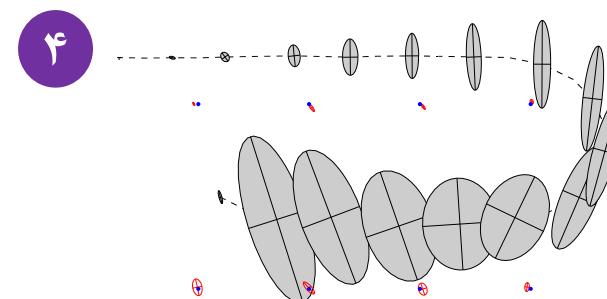
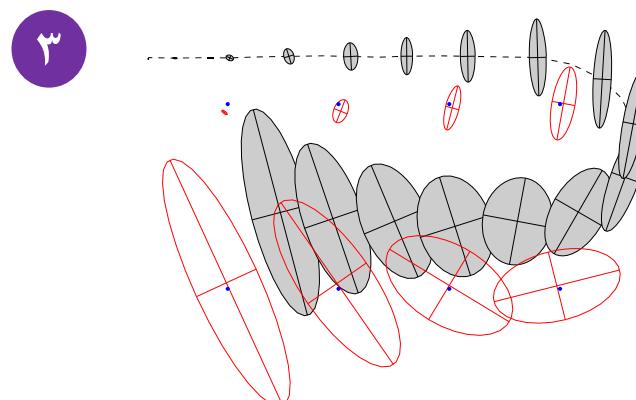
مثال

استفاده از فیلتر کالمن گسترش یافته برای نقشه‌برداری ربات

مسیر ربات با نقطه‌چین و تخمین‌های آن از وضعش با بیضی خاکستری نشان داده شده است.
هشت علامت متمایز با مکان نامشخص به صورت نقاط ریز و برآورد آنها با بیضی قرمز نشان داده شده است.

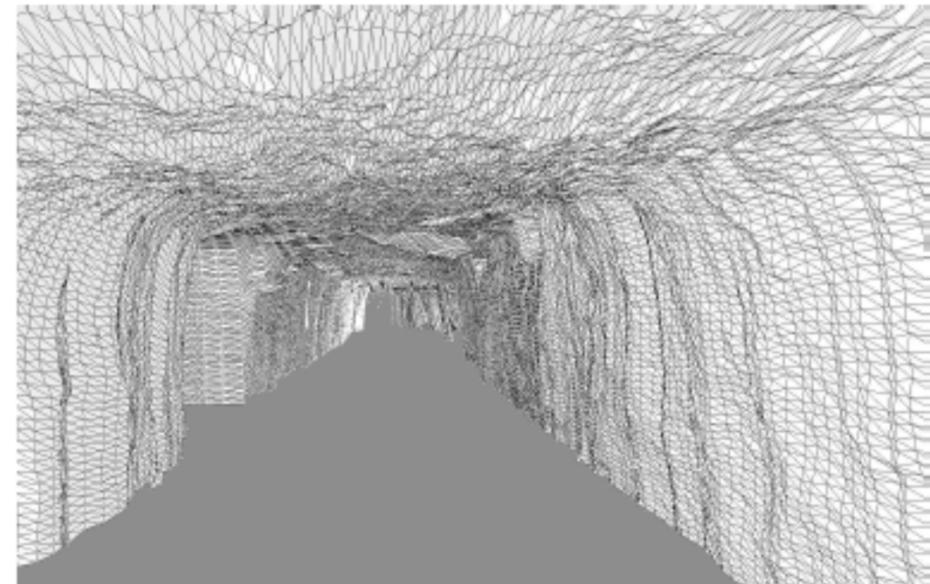

- ۱) افزایش عدم اطمینان ربات از موقعیتش، همانند عدم اطمینان آن از علامت‌ها در حین مواجهه با علامت‌های جدید
۲) ربات اولین علامت را دوباره حس می‌کند و عدم اطمینان همهٔ علامت‌ها کاهش می‌یابد (به دلیل وابستگی تخمین‌ها).

نقشه برداری سه بعدی

مثال

3D MAPPING: EXAMPLE

هوش مصنوعی

کنشگری: رباتیک

۱۴

طرح ریزی
برای
حرکت

طرح ریزی حرکت

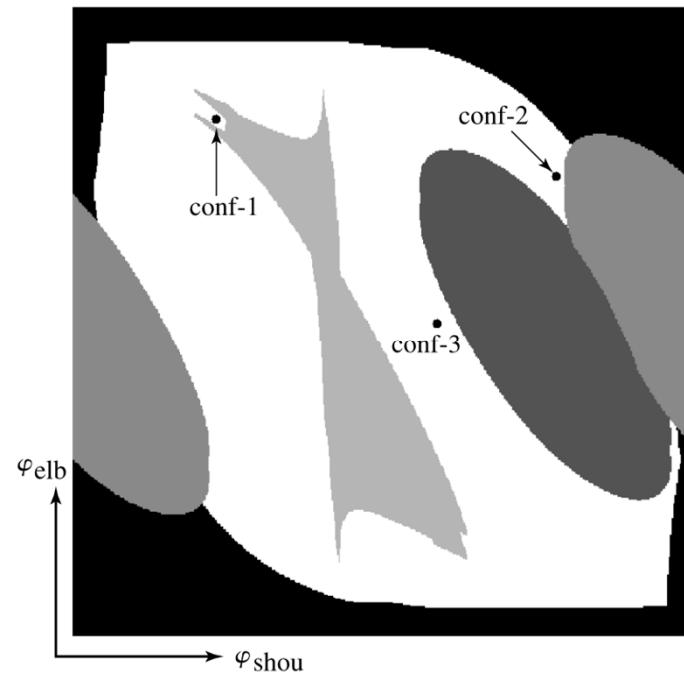
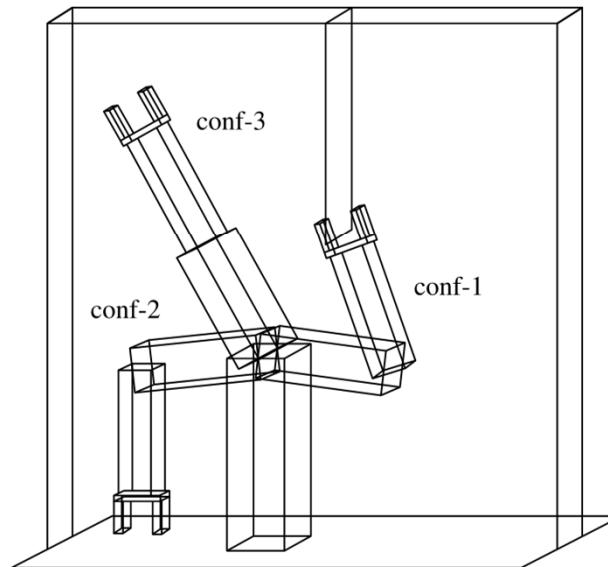
MOTION PLANNING

ایده: طرح در فضای پیکربندی به وسیله‌ی درجات آزادی ربات تعریف می‌شود.

Idea: plan in configuration space (C-space) defined by the robot's DOFs.

راه حل یک مسیر حرکت نقطه‌ای در فضای پیکربندی آزاد است.

Solution is a point trajectory in free C-space.

طرح ریزی حرکت

طرح ریزی در فضای پیکربندی

CONFIGURATION SPACE PLANNING

مشکل پایه: ∞^d حالت داریم: لزوم تبدیل به فضای حالت **متناهی**

طرح ریزی در فضای پیکربندی *Configuration Space Planning*

روش اسکلتی‌سازی *Skeletonization*

تعدادی متناهی از نقاط/خطوط به سادگی متصل شده شناسایی می‌شود؛ که یک گراف را شکل بدهند به طوری که هر دو نقطه با یک مسیر روی گراف متصل باشند.

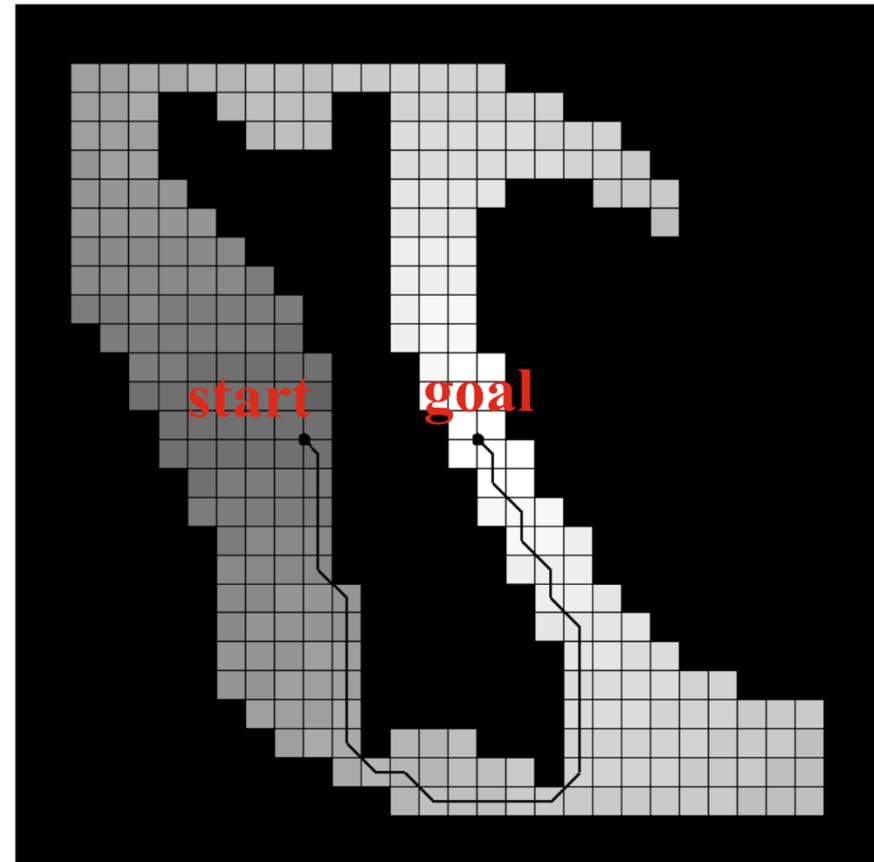
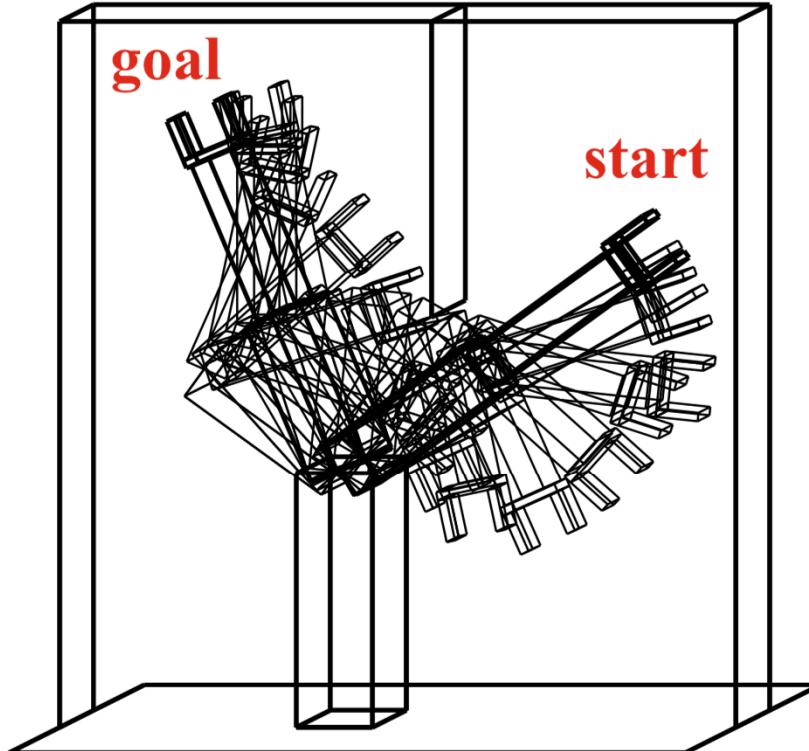
روش تجزیه‌ی سلولی *Cell Decomposition*

فضا را به سلول‌های ساده تقسیم می‌کنیم، هر سلول می‌تواند به سادگی پیمایش شود. (مثال: محدب)

طرح ریزی حرکت

طرح ریزی در فضای پیکربندی: مثال روش تجزیه‌ی سلولی

CELL DECOMPOSITION EXAMPLE

مشکل: ممکن است در فضای آزاد سلول‌ها مسیری وجود نداشته باشد.

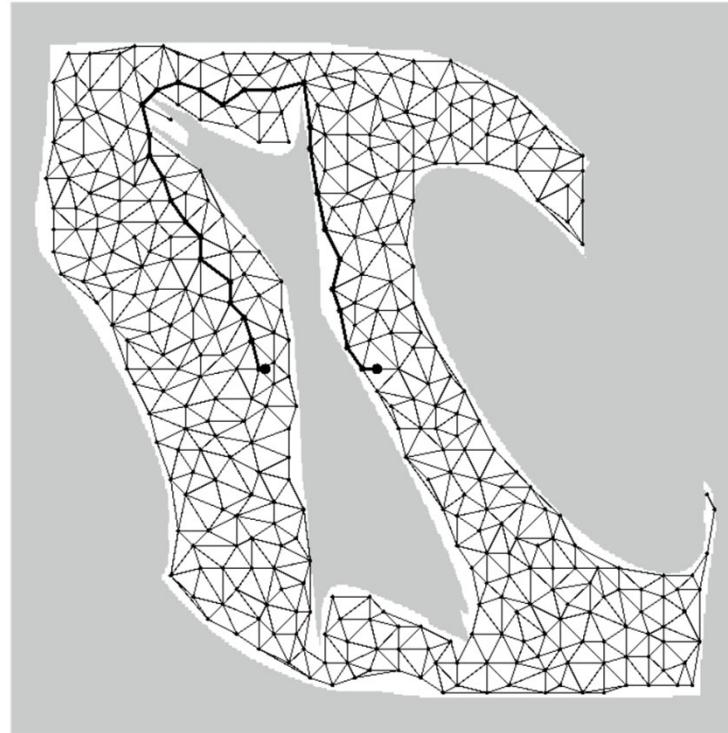
راه حل: تجزیه‌ی بازگشتی سلول‌های مخلوط (آزاد + مانع)

طرح ریزی حرکت

طرح ریزی در فضای پیکربندی: مثال روش اسکلتی‌سازی: نقشه‌ی راه احتمالاتی

SKELETONIZATION: PROBABILISTIC ROADMAP

یک نقشه‌ی راه احتمالاتی با تولید نقاط تصادفی در فضای پیکربندی و ادامه دادن آنها در فضای آزاد تولید می‌شود:
ساخت گراف با اتصال جفت‌های مجاور با خطوط مستقیم

مشکل: نیاز به تولید نقاط کافی برای اطمینان از اینکه هر جفت شروع/هدف از طریق گراف متصل شده است.

هوش مصنوعی

کنشگری: رباتیک

۵

طرح ریزی
جابجایی‌های
نامطمئن

هوش مصنوعی

کنشگری: رباتیک

ع

حرکت

حرکت

MOTION

آنچه در مورد طرح ریزی حرکت گفته شد، فرض می‌کند که ربات می‌تواند هر مسیری را به سادگی طی کند؛ اما ربات دارای اینرسی است و اجرای هر مسیر دلخواهی برای آن ممکن نیست (مگر در سرعت‌های پایین).

ملزومات حرکت	
<i>Motion Requirements</i>	
کنترل <i>Control</i>	دینامیک <i>Dynamics</i>

جبران‌سازی محدودیت‌های طرح‌های سینماتیک برای نگهداری ربات در مسیر

گسترش حالت سینماتیک ربات با مدل‌سازی سرعت‌های ربات (معادلات دیفرانسیل)

کنترل

پارادایم‌ها

کنترل

Control

کنترل بهینه‌ی اتفاقی

Stochastic Optimal Control

مسائل بسیار اندکی به طور دقیق
حل می‌شوند

روش‌های تقریبی/وفقی

کنترل رگولاتوری

Regulatory Control

کارآمد برای حرکت‌های مشخص

کنترل قطعی

Deterministic Control

بسیاری از مسائل را دقیقاً حل
می‌کند، بخصوص اگر
خطی، بعد پایین، دقیقاً شناخته شده
و مشاهده‌پذیر باشد.

کنترل

مسئله‌ی کنترل موتور

MOTOR CONTROL

مسئله‌ی کنترل موتور می‌تواند در قالب یک مسئله‌ی جستجو دیده شود
در **فضای حالت دینامیکی** (به‌جای فضای حالت سینماتیکی)

فضای حالت تعریف می‌شود با:

$$x_1, x_2, \dots, x_n, \dot{x}_1, \dot{x}_2, \dots, \dot{x}_n$$

یک فضای حالت پیوسته، با ابعاد بالا
(ربات انسان‌نمای سارکوس: ۱۶۲ بعد!)

کنترل

کنترل موتور بیولوژیکی

BIOLOGICAL MOTOR CONTROL

Motor control systems are characterized by massive redundancy

Infinitely many trajectories achieve any given task

E.g., 3-link arm moving in plane throwing at a target:

simple 12-parameter controller, one degree of freedom at target
11-dimensional continuous space of optimal controllers

Idea: if the arm is noisy, only “one” optimal policy minimizes error at target

i.e., noise-tolerance might explain actual motor behaviour

Harris & Wolpert (Nature, 1998):
signal-dependent noise explains eye saccade velocity profile perfectly

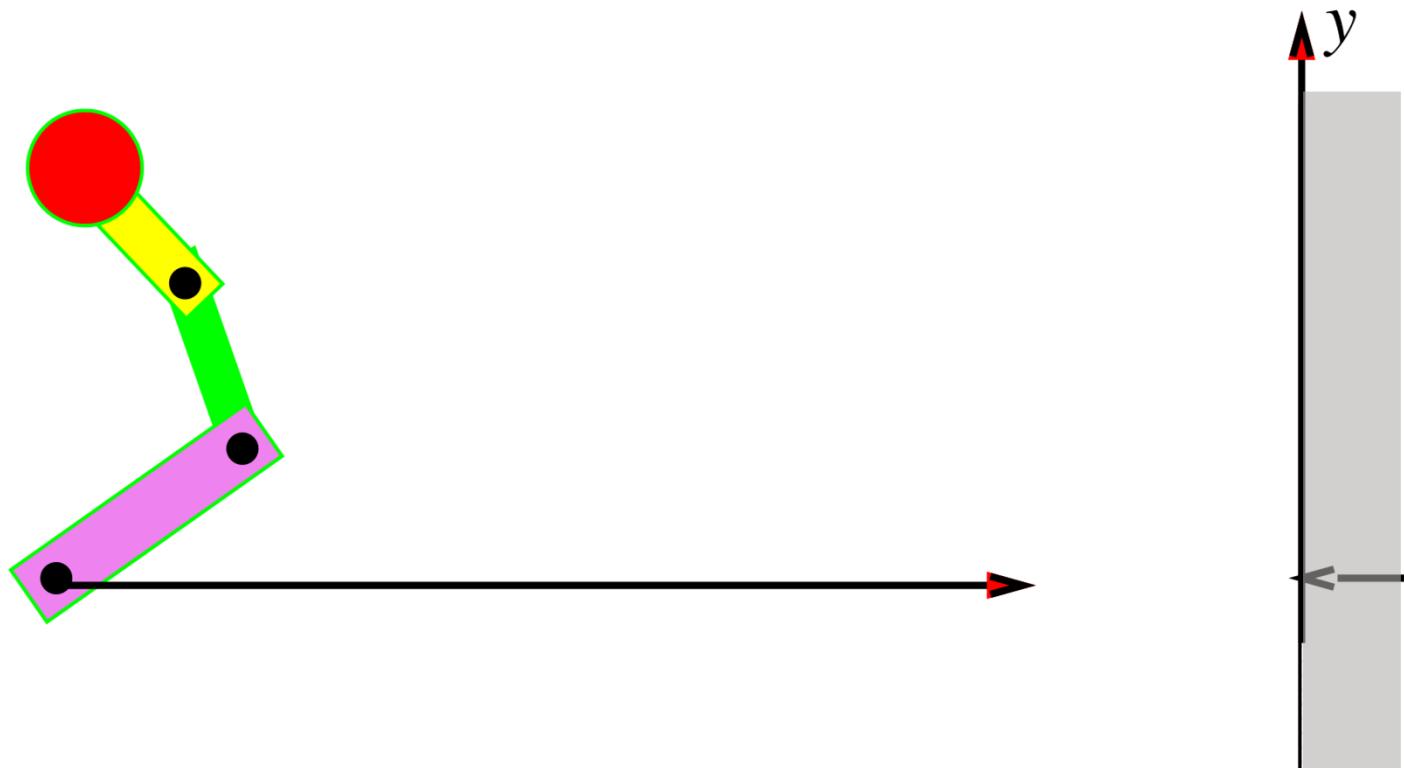
کنترل

برپایی

SETUP

فرض می‌کنیم یک کنترل‌کننده پارامترهای کنترلی θ_0 «در نظر دارد.» که توسط نویز خراب شده است، با داشتن θ که از P_{θ_0} بیرون کشیده شده است.

خروجی: (مثلًاً فاصله از مقصد) $y = F(\theta)$

کنترل

الگوریتم یادگیری ساده: گرادیان تصادفی

SIMPLE LEARNING ALGORITHM: STOCHASTIC GRADIENT

Minimize $E_\theta[y^2]$ by gradient descent:

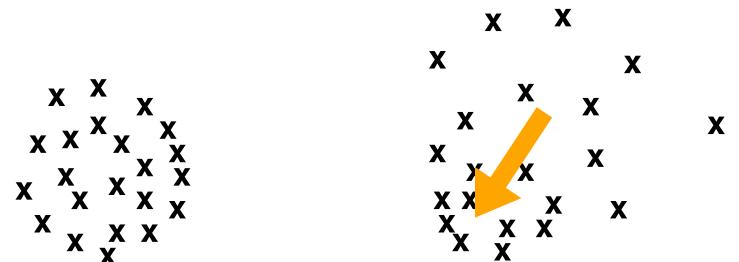
$$\begin{aligned}\nabla_{\theta_0} E_\theta[y^2] &= \nabla_{\theta_0} \int P_{\theta_0}(\theta) F(\theta)^2 d\theta \\ &= \int \frac{\nabla_{\theta_0} P_{\theta_0}(\theta)}{P_{\theta_0}(\theta)} F(\theta)^2 P_{\theta_0}(\theta) d\theta \\ &= E_\theta \left[\frac{\nabla_{\theta_0} P_{\theta_0}(\theta)}{P_{\theta_0}(\theta)} y^2 \right]\end{aligned}$$

Given samples (θ_j, y_j) , $j = 1, \dots, N$, we have

$$\nabla_{\theta_0} \hat{E}_\theta[y^2] = \frac{1}{N} \sum_{j=1}^N \frac{\nabla_{\theta_0} P_{\theta_0}(\theta_j)}{P_{\theta_0}(\theta_j)} y_j^2$$

For Gaussian noise with covariance Σ , i.e., $P_{\theta_0}(\theta) = N(\theta_0, \Sigma)$, we obtain

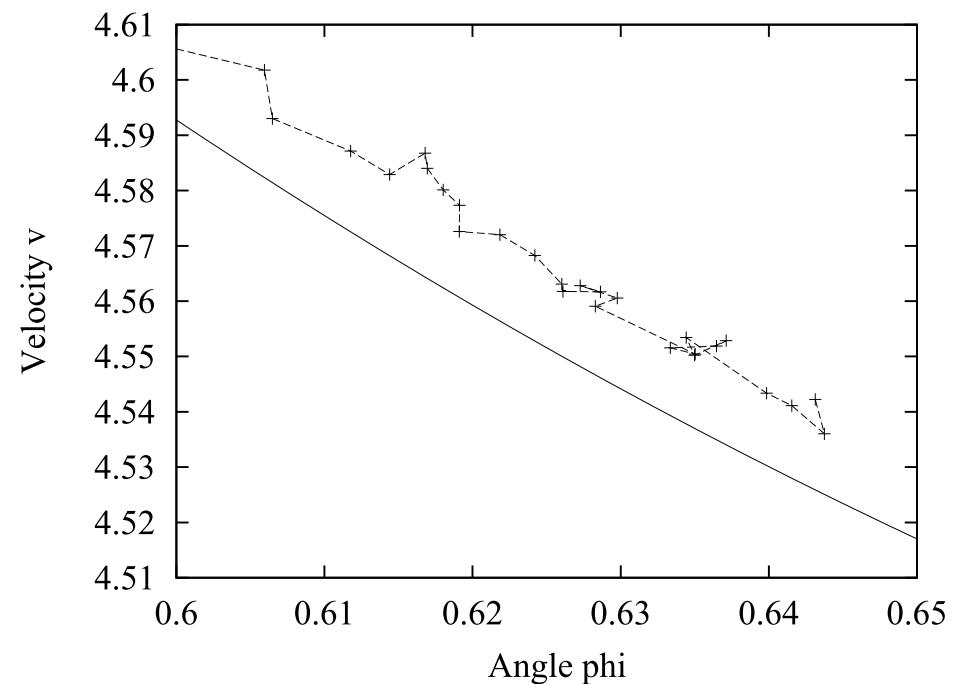
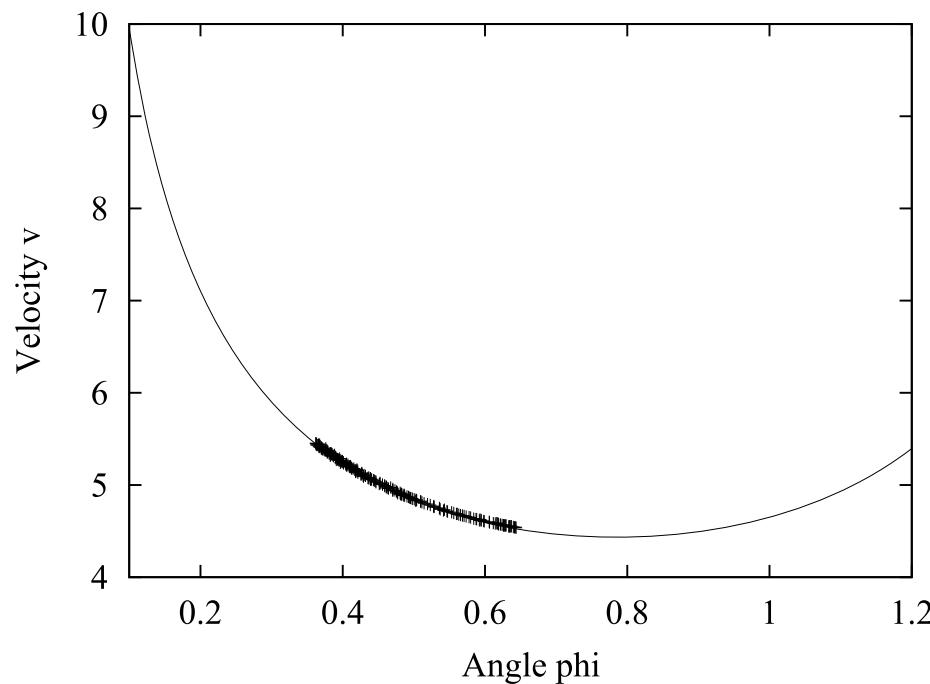
$$\nabla_{\theta_0} \hat{E}_\theta[y^2] = \frac{1}{N} \sum_{j=1}^N \Sigma^{-1} (\theta_j - \theta_0) y_j^2$$

کنترل

الگوریتم یادگیری ساده: گرادیان تصادفی: نتایج

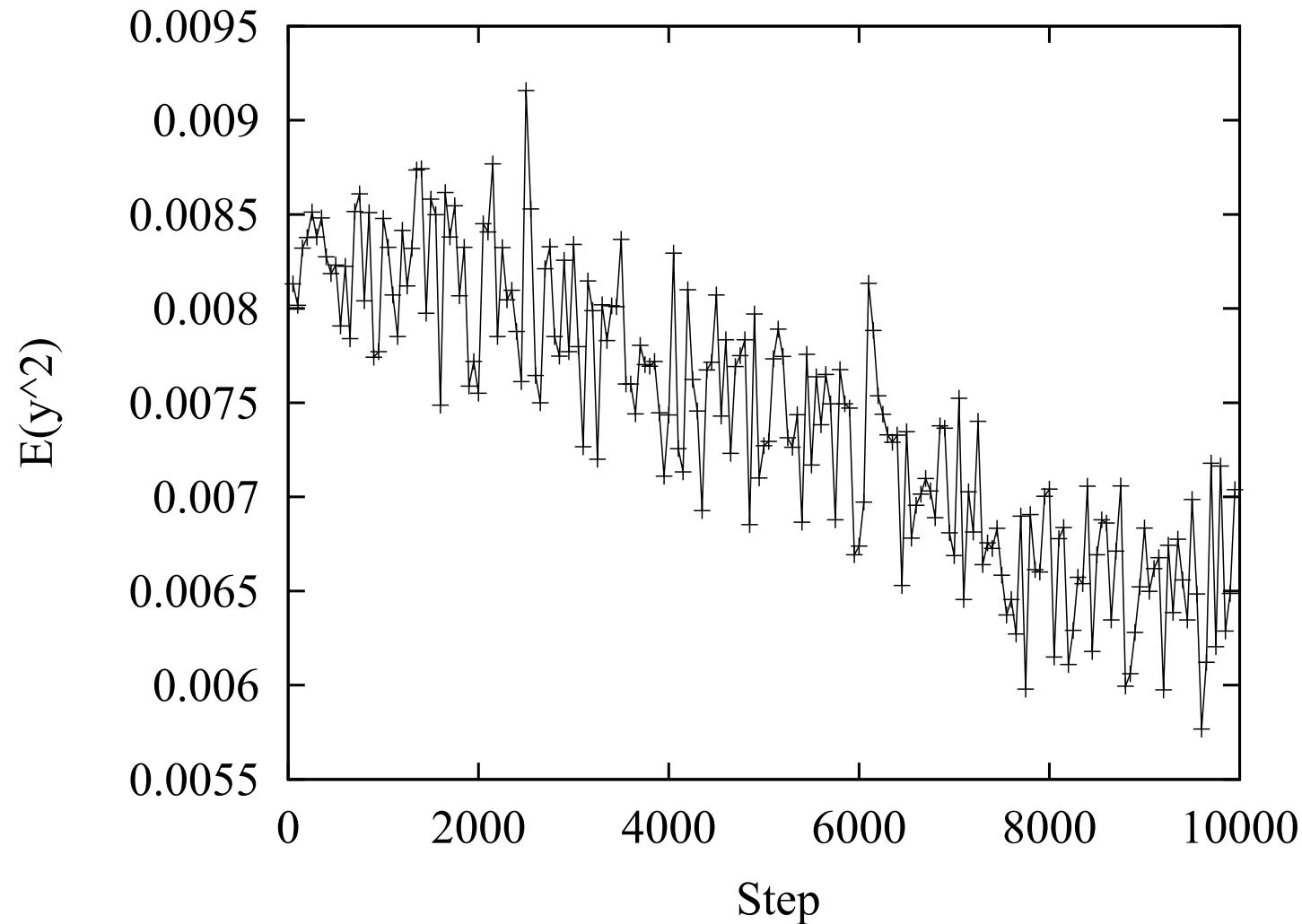
SIMPLE LEARNING ALGORITHM: STOCHASTIC GRADIENT

کنترل

الگوریتم یادگیری ساده: گرادیان تصادفی: گام‌های یادگیری

SIMPLE LEARNING ALGORITHM: STOCHASTIC GRADIENT

هوش مصنوعی

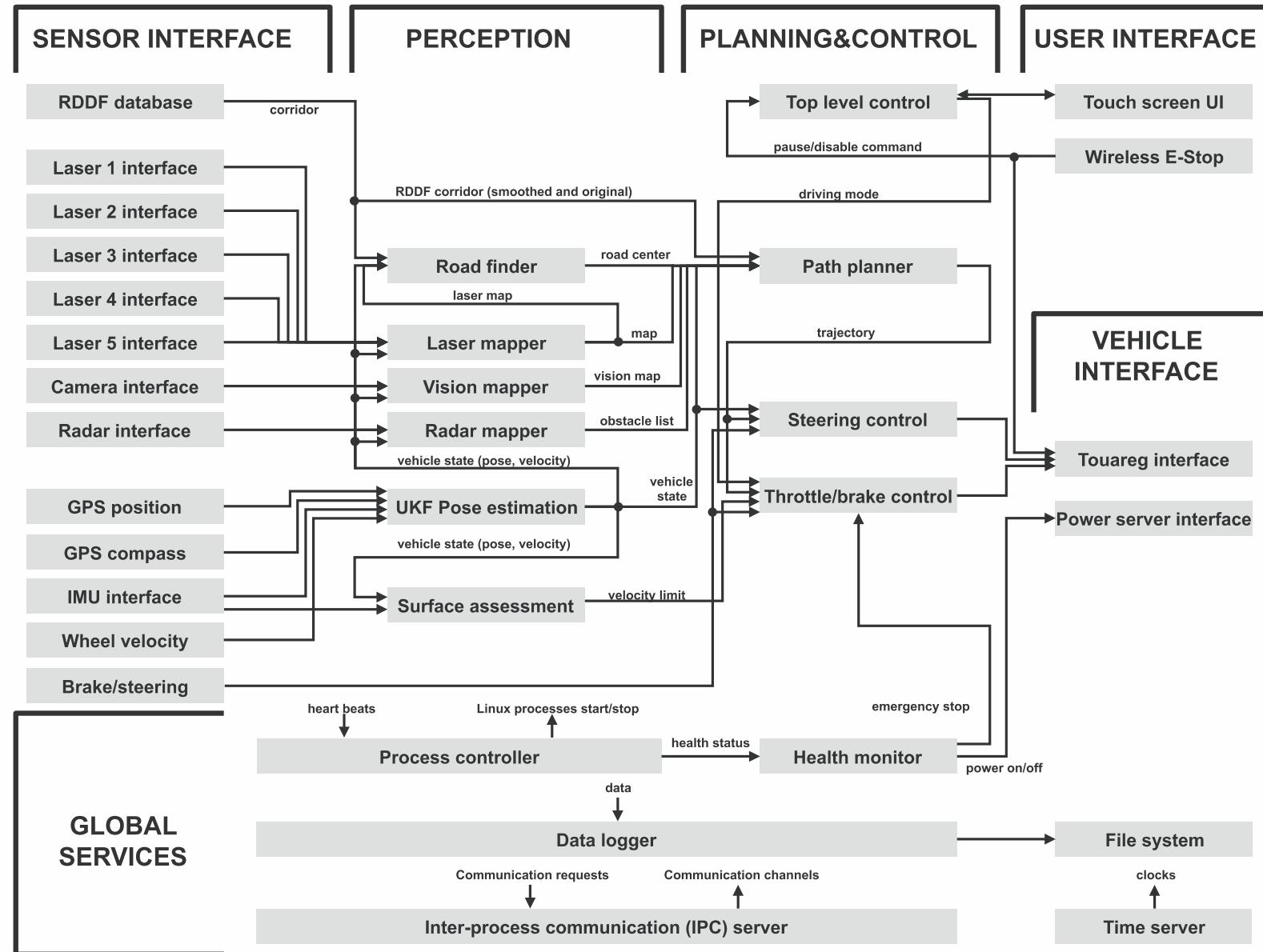
کنشگری: رباتیک

۷

معماری‌های
نرم‌افزاری
رباتیکی

معماری نرم افزاری رباتیکی

معماری نرم افزاری یک ربات خودرو

هوش مصنوعی

کنشگری: رباتیک

دامنه‌های کاربردی

استفاده از رباتیک

کاربردها

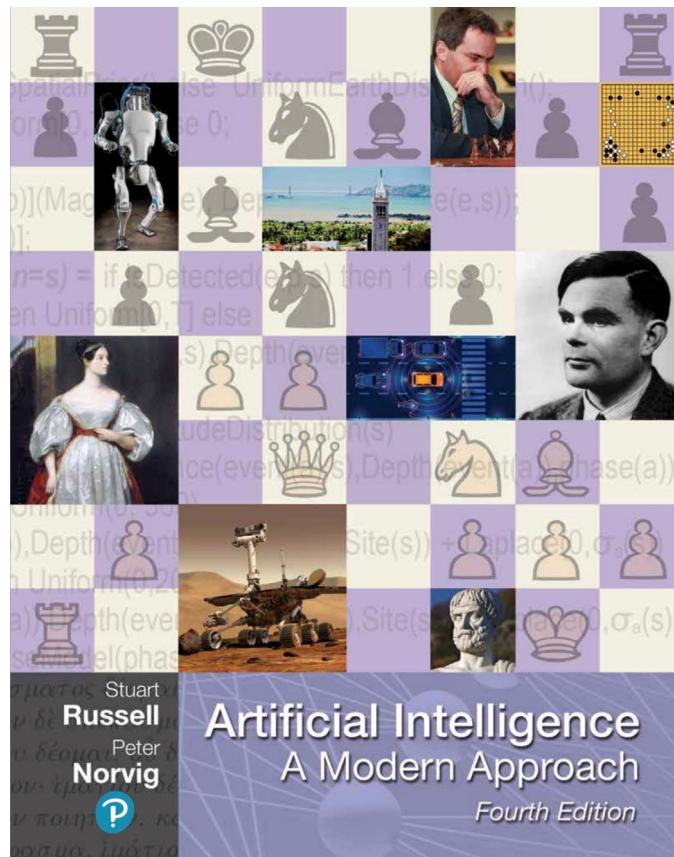
هوش مصنوعی

کنشگری: رباتیک

۹

منابع

منبع اصلی

Stuart Russell and Peter Norvig,
Artificial Intelligence: A Modern Approach,
4th Edition, Prentice Hall, 2020.

Chapter 26

CHAPTER 26

ROBOTICS

In which agents are endowed with sensors and physical effectors with which to move about and make mischief in the real world.

26.1 Robots

Robots are physical agents that perform tasks by manipulating the physical world. To do so, they are equipped with **effectors** such as legs, wheels, joints, and grippers. Effectors are designed to assert physical forces on the environment. When they do this, a few things may happen: the robot's state might change (e.g., a car spins its wheels and makes progress on the road as a result), the state of the environment might change (e.g., a robot arm uses its gripper to push a mug across the counter), and even the state of the people around the robot might change (e.g., an exoskeleton moves and that changes the configuration of a person's leg; or a mobile robot makes progress toward the elevator doors, and a person notices and is nice enough to move out of the way, or even push the button for the robot).

Robots are also equipped with **sensors**, which enable them to perceive their environment. Present-day robotics employs a diverse set of sensors, including cameras, radars, lasers, and microphones to measure the state of the environment and of the people around it; and gyroscopes, strain and torque sensors, and accelerometers to measure the robot's own state.

Maximizing expected utility for a robot means choosing how to actuate its effectors to assert the *right* physical forces—the ones that will lead to changes in state that accumulate as much expected reward as possible. Ultimately, robots are trying to accomplish some task in the physical world.

Robots operate in environments that are partially observable and stochastic: cameras cannot see around corners, and gears can slip. Moreover, the people acting in that same environment are unpredictable, so the robot needs to make predictions about them.

Robots usually model their environment with a continuous state space (the robot's position has continuous coordinates) and a continuous action space (the amount of current a robot sends to its motor is also measured in continuous units). Some robots operate in high-dimensional spaces: cars need to know the position, orientation, and velocity of themselves and the nearby agents; robot arms have six or seven joints that can each be independently moved; and robots that mimic the human body have hundreds of joints.

Robotic learning is constrained because the real world stubbornly refuses to operate faster than real time. In a simulated environment, it is possible to use learning algorithms (such as the Q-learning algorithm described in Chapter 22) to learn in a few hours from millions of trials. In a real environment, it might take years to run these trials, and the robot cannot risk (and thus cannot learn from) a trial that might cause harm. Thus, transferring what has been